

Dětem na čaj, vám na grog

OZDOBTE SI HRNÍČKY V MAŘÍŽI A SLAVONICÍCH

Může to vypadat smutně, že teplé dny babího léta skončily, ale i taková zpráva se dá obrátit v dobrou a veselou: Konečně nastal čas velkých hrnků! Stačí si zajet na jeden den do Maříže či Slavonic.

Hrnky, jejichž malování je ve zdejších keramických dílnách vyhlášené, se právě teď budou báječně hodit pro popíjení horkého čaje s medem a citrónem, svařeného vína nebo poctivého grogu. Na co v létě nebylo ani pomyšlení, si nyní můžete navíc vychutnat z hrnku vlastnoručně malovaného. I dětem se bude do školy vstávat za ranního šera příjemněji, když na ně bude čekat čaj nebo kakao v hrníčku, který si samy vyzdobily.

Ve známých dílnách v Maříži či Slavonicích navíc už teď není po zástupech letních výletníků ani památky, a tak vám nic nestojí v cestě vyrobit si hrníčky nejen pro sebe, ale připravit si i porci vánočních dáreků.

Keramická konkurence

Hrnky s originálním zdobením se v Maříži malují už patnáctým rokem. Vše začalo v jednom velkém vojenském stanu u mařížského rybníka, kde Kryštof Trubáček a Jan Boháč nabídl lidem první bílé hrnky k omalování.

Časem se však plány obou zakladatelů rozešly a keramická dílna se rozdvojila. Navíc zájem o originální suvenýry byl takový, že jak Jan Boháč, tak Markéta Trubáčková, která dílnu po svém zesnulém manželovi převzala, zřídili další dílny také v blízkých Slavonicích. Dnes se tedy můžete nejen rozhodnout, zda si svůj hrnek vyrobíte u Trubáčků či u Boháčů, ale také, zda to bude v dílně mařížské nebo slavonické.

FOTO: VÁCLAV TRACHTA

Jedna barva dvakrát jiná

Ať už se rozhodnete jakkoliv, vždy po zaplacení přibližně 150 korun dostanete k dispozici nový keramický hrnek poprášený bílým glazurovacím práškem. S ním pak usednete v dílně k jednomu z několika „hnízd“, což jsou větší pracovní stoly s připravenými kelímky s barvou, která se na bílý hrnek nanáší štětcem.

Důležitá pro vás je vždy barva daného kelímku či hrníčku – tak totiž vypadá po vypálení právě ta barva, která je uvnitř. Její přesná podoba se před a po vypálení glazury liší.

Pestrostí nabídnutých barev v jednom hnízdu se nemusíte obávat.

Dílny je mají pro vás připravené tak, že jakákoliv jejich finální kombinace vkusně ladí. Dokonce i varianta zelená – modrá, o které se říká, že

pro blázna je dobrá, vypadá třeba při kostkovaném vzoru hezky.

Zpočátku vás možná zaskočí, že barva se na hrníček nenanáší tak snadno, jako kdybyste malovali třeba temperami, ale za pár minut si na její konzistenci zvyknete. Dospělí i děti obvykle na ozdobení hrnku potřebují přibližně hodinu. Je potřeba si dávat pozor na to, aby vrstva barvy nebyla příliš silná, při vypalování by se odloupala. Namalovaný hrnek pak odevzdáte v dílně a za dva dny si ho můžete vyvednout vypálený.

Zapomeňte na klasiku

Tradiční tvary hrnků vybízejí k tomu, abyste se je pokusili zdobit decentními motivy nebo prověřenými obrázky sluníček či nyní tak populárních etno symbolů. Inspiraci k netradičnímu zdobení můžete najít v malé galerii, která k dílnám patří, nebo se dívat, jak si s úkolem poradí děti.

Jeden z hrnků si letos v létě například pětiletý Matěj ozdobil sérií výložek z policejních uniform a nápisem „Policie“. Prý proto, že sám chce jednou jako policista pracovat.

Co napsat do věnování

Pokud budete chtít vlastnoručně ozdobený hrnek někomu darovat, můžete k němu přibalit pár údajů

Informace

Autorská originální keramika, Maříž 21, 378 81 Slavonice. Tel.: 384 493 337, 602 387 056

Dílna je otevřená každý den od 9 do 17 hodin. Pokud při výrobě hrnku dostanete hlad, můžete se najíst v restauraci, která k ateliéru patří. Otevřená je denně od 10 do 22 hodin.

Další informace najdete na webových stránkách: www.mariz.cz, www.aokmariz.cz, www.pohranici.cz

FOTO: WWW.AOKMARIZ.CZ

o Maříži. Její historie sahá až do čtrnáctého století, kdy tu stál šlechtický statek s tvrzí. Na začátku osmnáctého století nechal Matyáš Butz z Rolsberka tvrz přestavět na barokní zámek. V roce 1945 ho však šlechta definitivně ztratila, když si zámek pro své potřeby zabavil stát.

Další desítky let Maříž pozvolna umírala. Ležela totiž v pohraničním pásmu s kapitalistickým Rakouskem, kde nebylo možné normálně žít ani sem jezdit na výlety. Zachránil ji až pád železné opony. ■

VÁCLAV TRACHTA